

[Axel Ivan Pedersen.]

andre revisorers placering, har man både nu og tidligere påpeget det uheldige i, at incitamentet til den lange og krævende uddannelse som statsautoriseret revisor skulle falde bort. Jeg håber, at der må blive taget et vist hensyn til, at det er nødvendigt, at samfundet også i fremtiden kan få et tilstrækkeligt antal særdeles højt kvalificerede folk i revisorgerningen. Jeg kan måske her tilføje den enkelte bemærkning, at de statsautoriserede revisorer nok selv gennem en meget, meget skarp eksamenskontrol, om jeg må bruge det udtryk, har holdt antallet lovlig langt nede i tidens løb; det kan jo også være det, der i nogen grad har medvirket til, at denne lovgivning søges gennemført.

Jeg kan sluttelig sige, at med de bemærkninger, jeg her har fremsat, tilsiger jeg socialdemokratiets velvillige indstilling over for lovforslaget, som dog bør undergives udvalgsbehandling, for at vi kan få klarlagt nogle enkeltheder, og for at eventuelle deputationer kan få adgang til at bringe deres argumenter frem.

Mads Eg Damgaard: Nærværende lovforslag bygger jo på en betænkning afgivet af et udvalg i august måned sidste år. Udvalget havde til opgave bl. a. at finde ud af, om der ved siden af de statsautoriserede revisorer var brug for en anden slags revisorer, der skulle have officiel anerkendelse.

Man har valgt at foreslå betegnelsen registrerede revisorer. Udvalget var nogenlunde enig om denne betegnelse, dog var der et mindretal, der ikke var helt tilfreds med betegnelsen — det var, så vidt jeg husker, repræsentanten for de statsautoriserede revisorer. Jeg finder betegnelsen udmærket, for så vidt som jeg ikke tror, man i det hele taget kommer bort fra betegnelsen revisor; alle vil kalde deres revisor for revisor, ligegyldigt med hvilket navn man ellers officielt betegner denne del af landets revisorstab.

En moderne virksomhed, af hvad art det end måtte være, offentlig såvel som privat, har mere og mere brug for kvalificeret regnskabsbistand, og ved siden af de statsautoriserede revisorer har vi her i landet et utal af revisorer, der er mere eller mindre velegnede til opgaven, og der er ingen tvivl om,

at både private mindre virksomheder og måske også mellemstore virksomheder en gang imellem har haft smertelige erfaringer med nogle af disse revisorer manglende indsigt i regnskabsvæsen.

For at en revisor i fremtiden kan betegnes som registreret revisor og godkendt af handelsministeriet, skal han eller hun have gennemgået en prøve, en eksamen, eller i det mindste have haft en uddannelse enten hos en statsautoriseret revisor eller en revisor, der agter at blive registreret revisor. Jeg finder det meget påkrævet, at vi får en bestemt ordning på dette område, for forholdet er jo det, at der er mange, mange flere virksomheder, der har brug for revisorhjælp, end tidligere. Også private personer har i højere grad brug for revisorhjælp end tidligere; det drejer sig om i hundredtusindvis af private og mindre og mellemstore virksomheder. Nu da sambeskatningen er ophævet, kan man også tale om, at den kvindelige part af skatteyderne har brug for støtte eller hjælp fra en revisor til sit skatteregnskab.

Men alene mømsregnskabet — så vidt jeg husker, er 368.000 afgiftspligtige firmaer underkastet pligt til at føre dette regnskab, siden momsens blev indført — siger jo en del om, hvilken størrelsesorden der er tale om. Jeg mener derfor, at det foreliggende lovforslag er meget velbegrunderet; jeg takker handelsministeren, fordi han har fremsat det, og jeg kan i alt fald tilsige mit partis velvillige behandling i udvalget.

Jeg kunne tænke mig, at lovforslaget fik en ret grundig udvalgsbehandling, for spørgsmålet om revideringen af alle disse mange tusinde regnskaber hænger også sammen med rationaliseringen i hele landets erhvervsliv og privatpersoners skatteregnskaber. Man skulle synes, at revisorforeringerne eller andre instanser kunne enes om at fremstille en eller anden form for f. eks. skatteschema, der var trykt sådan, at blot rubrikkerne skulle udfyldes. Herved ville det ikke blive så let at glemme forskellige indtægter og udgifter, og det ville gøre arbejdet meget nemmere for skattemyndighederne og toldmyndighederne og alle andre slags myndigheder og væsener, hvis de forskellige skatteregnskaber og regnskaber i det hele taget var mere ensartede, end tilfældet er i øjeblikket.

Jeg er helt klar over, at vore venner ude